

ПОТОЧЕ

Илюстриран
Месечник
Вестник на Заделя

1 Март
1929 г.

Цена 3 лв.

Излиза от Министерството на Народното просвещение с разрешение № 5306 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Коюнджиев, София, ул. Ц. Самуил, 50

САПУВЕНИ МЕХУРЧЕТА

ПОДЕВЧИЦА — ПРОЛЪТЪ МИЛА

Рано ми е подранила
Подевчица — пролътъ мила,
У Мразови двори бѣли,
Още слыше не видѣли.
Подранила, станъ стѣмнила,
Да си тѣче тънки дари,
Да ги шие, да ги шари,
За роднини и сватбари:
За момитѣ и децата;
Въ градовѣтѣ и селата;
За пѣвцитѣ и свирнитѣ;
И за свати все крилати;
За кумата си кадѣнка —

Минзухарна риза тънка,
А за шафера си шърка —
Китка кукурякъ — два стърка.
Зарядъ листоличка — дружка
Кърпичка отъ темсужка,
За сквореца, за свиреца —
Похче тънко отъ синчеца.
Бързо шие, не угажда,
Че ѝ дѣдо Мразъ досажда:
Ту ушлепцата ѝ шие,
Ту шевитѣ ѝ ще поспие
Съсхъ конфетки леки, бѣли,
Отъ небето полетѣли.

Чудо Стояна

АПОСТОЛЪТЪ

ВЪРХУ паметника надъ гроба на единъ голѣмъ английски поетъ имъ надписъ: „Сърдце на сърцата“. А върху паметника на великия български апостолъ, Давидътъ Василь Левски, трѣбва да напишемъ: „Апостолъ на апостолитѣ, родолюбецъ надъ родолюбитѣ, юнечъ крилатъ“.

Василь Ивановъ, Василь Гининъ, Дехонъ Игнатий, Левски, Писанъ Дервизолу — Кърджалъ, Драго, Драгомирно Ивановъ, Тролеу — това е именъ едно и също лице, неуловимитѣ, свѣтитѣ, неуморнитѣ апостолъ за „сватата и чиста свобода“ на поробенъ народъ. Безвизно въ нѣкой градъ или село се ванѣкто платникъ, търговецъ, монастирски калугеръ, турчинъ или полски овчаръ. И следъ него се изепитѣше: Левски! — съ раззълувано отъ надежда и радость сърдце. Той обичаше всички страдали, обичаша го всички. Отдето помина — а той вина наслаждае — следъ себе си остави окрмленъ душитъ на прости и умни, на селени и граждани. Той влезна въ хижа, раззълува градовѣтѣ, излъчни планинитѣ. Словото му будѣше човѣчитѣ, инето му будѣше населеникта. Той проповѣдаваше единъ дълъгъ — любовь къмъ родината и зовѣше всички за борба — противъ логоничитѣ — за свободата.

Единадесетъ години той възмува народа, единадесетъ години го търси и гонимъ турската полиция. И най после, ноне би предаденъ отъ някого или случайно, крилатитѣ Левски! об хванатъ на арело Колеца (2-и денъ) въ ханчето врай село Кюверна, на шосето между Ловечъ и Севлиево.

***

Василь Левски е роденъ въ гр. Карлово на 6 юли 1838 год. На 7 години той изгубилъ баща си. Отгледанъ го майка му. Служилъ е при аулия си хаджи Василъ, изповѣдничъ и настоятелъ на Хиландарския манастиръ. На 21 годишна възраст го поконулетерни. Манастирътѣ се окаялъ тѣсненъ за млади оръелъ. Една нощъ хвърлилъ росто и избѣгналъ въ Бѣлградъ. И почва вече великото дѣло — да подготви народа за възставне. Най-последъ неговиятъ опитъкъ пѣтъ го доведе до бесчелата. На 19 февруарий 1873 год. той великъ синъ на България бѣ обесенъ отъ турската властъ въ гр. София. На сжшото това мѣсто, лето преди 56 години стърчеше бесчелката на Левски, днесъ се издига хубавъ паметникъ за увековѣчаване паметата и името на най-добръ българинъ отъ преди освобожденето.

Нашъ